

ΞΕΝΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Η κυρία Μεγαριντέ σιαύρωσε έπάνω στο τραπέζι τα χέρια της, και τό φως λάμπας φώτισε τη ζαρωμένη έπιδεμιλά τους και τάχρια νύχια τους. Ο Λουκιανός, διαφριστικός της πού καθόταν άπενταν την περιεγάστηκε μάτι στην οποία εκείνη χέρια, κοκκαλιάρικα καθώς ήταν, άδοντα με τις γαλαζωτές τους φλέβες που έξειχαν πρόδη μίας τις μεριές και τά χειλή του ψιθυρισαν την αιώνια σκέψη που τον κατείχε έδω και κάμπορον καιρού.

— Είναι πολύ καταβεβήμενήν. «Έτοι κι' έτοι δε της μένει πολὺς καιρός νά ξήρη.

Και ή ίδεα τού έγκληματος όλοινε μεγάλων μέσον στο μιαλό του, δυνατή, άκατανίκητη, έπιμονη. Την ίδεα αυτή προσπαθούσε νά τήν δικαιολογήσῃ μέσον στην συνειδήση του, με την πρόφαση ότι έτοι κι' έτοι η γηράνια νοούν τον». την δύοις ήταν δύος τον πρόνομος, δεν θα ζύδοσε πολύν καιρό και γάτο ήταν συγχρόνων νά έπιστεύση αυτός με το έγκλημα τον θάνατο απόδη, δύοτες ήταν δεν ήταν έπιστεύση πολύν.

— Από τους έγκληματικούς ψευδαρμούς του τόν έβγαλε ή φωνή της γηρούλας, η οποία χωρίς νά υποτελευτεί τίποτε είπε :

— Χθές ηρού νά μ' επιστρέψῃ ένας κύριος καθώς πρόπει, άπεσταλμένος της Νέας Τραπέζης. Μού μιλώσε ωρα πολλή γάτη την Νέα Τραπέζα, γάτις έγγιψως πον πάρεξε και μού έφαγε τα αιτιά ποις πρέπει τα λεπτά μου νά τά καταθέσω σ' αυτήν.

— Και σεις; δεχθήκατε την πρόσασι του; ρώτησε άνησχος δι ιερός.

— Δεν είμαι τόσο σκεπτική καιρούνε, άπορηθηκε η γηρούλα, μ' έμανα πανηγυρικό καμπούνα. Πού τους ξέρω έγω τους κυρίους αέτους πον ίδρυσαν την Τραπέζα. Πώς μπορού νά τους έπιστευθεί την περιουσία μου, όλο το είναι μου.

Ο Λουκιανός Ιστούψε τα κεφάλι του για νά μην ήδη ή νοούν του μια λάμψη, τρελλής χαράς πον φάνησε στα μάτια του, και ξεμενει σωπηλός.

Η ίδεα τού έγκληματος, την γονειτική νέση την οποία άγαπούσε και την δύοις δέν τολμούσε ούτε νά πλησάση εξ αιτίας της φτωχίας του. Αναπλήσης αύριο μη τα πολυτελεί αιτιονίατα που έβλεπε μέ φθονο νά περνούν δηλα τον στό δόρο και άσύρη τις γαργαλιστικές βιτρίνες των καταστημάτων, πίσω απ' τις δύοις πρόδοβαλν χώρα - δύο μαργακά πράγματα, άποδησα το αύτ' τον. Και τότε έννοιοιςε μια σκληρή, άγρια άνυπομονήσια νά πειρή την καρδιά του και νά τον κάνει νά σφίγγη τις γροθίες του, μέσα στις τραπές τοέπει τού τριμένου πανωφοριού του.

Συγχρατήθηκε δύος για νά μήν προδοθή και μουρουνόσιε μέσον απ' τά δύντια του, στόν έαντο του.

— Α! Σγάρη, Μήν κάνινες κουταμάρες! Απόνει σα είδε δύος ό κόσμος πον ήρθες στην νοούν σου. «Άλλη μέρα νδρθής κυριαρά, σέ ϋρα πον ν μή σέ ήδη κανένας.

Δέν μπορούνε δύος νά κρατηθή και για νά μήν προδοθή σκώνηται νά φύγη.

— Φεύγεις; ωρήσης με λύτη η γηρούλα.

— Ναι, άγρια και θάγετε άναπαναπάντη.

Καλλινόγχηςε και βγήκε έξω. Η νύχτα ήταν βρασιά και γαληνιάτια.

Ο Λουκιανός πήρε έναν στενό δρομάκιο και άρχισε νά κατεβίνει στό κέντρο της πόλεως. Σ' δόλη τη διαδοχή του έβλεψε υπότελης τη πρόσθιας των απιτάν. «Ολος δ κόδωμος κομπόταν. Ποτε άλλοτε δ Λουκιανός δέν έννοιοιςε περισσότερο την μοναξιά του και ποτε δέν κατάλοβε πον ή μοναξιά είναι κατάστασα.

Αίσθατόνταν τήν άναγκην συντροφιάς, νά μιλήση, νά ήδη άλλους άνθρωπους, για νά κομιστή τις σκέψεις που βάσανισεν το μιαλό του.

Κανάτα στο σαθήμι είδε φωτισμένο ένα καφενείο πον ήταν άκομη άνοικο. «Εντακτα τό έλεγεν παιδι τράβηξε πρόδη τά κεφάλι, και έμενε με τά μάτια καρφωμένα διλλάνη στο κενό. Μιά μιρού ψαροβάλη γενεάδι πλαισιώνε τό δάντονα πρόσωπο του. «Ησαΐ άμεμπτα ντυμένος μ' ένα κοστούμι κατάμαρο. Είχε την όψη άνθρωπουν της μεσαίων τάξεων, χήρου, πον ταξιεύεται για δουλεύες του.

Ο Λουκιανός μή έχοντας τί άλλο καλλύτερο νά κάνει έπιστε πρώτος κουβέντα μαζί του.

— Μού έπιτρέπετε νά φιξω μάτια στον δόνηγο σας; είπε στόν άγνωστο.

— Εκείνος τινάχθηκε έκπληκτος, άλλα άμεσως με ύφος ενγενικό,

δύπαντησε.

— Γιατί ζηι; Ορίστε.

— Ο Λουκιανός έκανε πώς φυλλομετρή γιά μερικά λεπτά τής διρας τόν δόργο και έπειτα τόν έδωσε πίσω, φωτίωντας με ύφος άδιάφορο.

— Δέν είσθε βέβαια άπο δω. «Ο άλλος τόν κάνταξε με κάποια έκπληξη και έπειτα άπο μια στιγμή δισταγμού άποκριθηκε.

— Οχι... Περιέμενο τό γνωτερον τραπέν, πον περγάνει στις δώδεκα και ώχτω γιά νά πάσ στό Ντραγκινιάν.

— Είναι στασής πάπ τό φάντη διστακτικός άλλα ώστεσσος άποκριθηκε.

— Μάλιστα κώρη.

— Είναι μερικά λεπτά σιγή κι' έπειτα ο Λουκιανός ξανάπη.

— Αδήνη ή άναγκαστική στάσις δινό όφεν πον κάνουν θυσ έχονται μάτ' τό Παρίσι είναι άνυπόφορη. Γιά σάς φαντάζεται πον μά ήταν πρωτιμέτρο τό πάτε νά κομητήθει σε κανένα ένοδοκείο και νό συνειλεύτησε τό προιόν τό ταξείδι οις με τό πρωινό τραπέν.

— Όγγυνος ταξιδεύτρης κονδύλη άρηντηκανά πόκε άλι του και είπε: — Αδήνατον! Μέ περιέμενον δρεπάντος άποντες στό Ντραγκινιάν.

— Είναι τραίνο σφράγη μαρχών και ή άγνωστος έβγαλεν άνησχημα άποντες τό ταξείδι τού γελέκον πον ήταν ονδρός άπομένου φολόδι:

— Ω, έχετε καιρό άκωμη είπε δ Λουκιανός πον δέν ηθελε νά ζάση έτοις γηρήφορα πό της άποδοκητη έκεινη συντροφιά κάρις στην ίδια σημάδις ζορέρες σηκεύεις του.

— Ξέρετε, είπε δ άγνωστος, πρέπει τόν αφέντος τόν αιγάλη στό Ντραγκινιάν. Γιά τίποτε στόν κόσμο δέν θα ηθελε νά κάσω τό τραίνο μου.

Εύτιχων δέν θα ηθελε νά φέρεται δεν ήταν τό τραίνο πού περίμενε διάγνωστος καιρούνα πον ήταν ονδρός άπομένου φολόδι τό έργοτησην πον καιρούνα πον ήταν ονδρός γιατί μ' ανήνη καταπολεμότσε τόν έμποντού ήδη του πον δέν έννοιούσε νά φύγη απ' τό μιαλό του.

— Επί τέλους στά μεσάνυχτα παραπλένετε, σφράγη κοντά ένα άλλο τό τραίνο πον ήταν τό άγνωστος σηκώνηται.

— Κι' έχο τό ήδιο, άποκριθηκε διάγνωστος, άλλα σάς είπε με περιμένον δρεπάντος στό Ντραγκινιάν και πρέπει νά βρισκουραι έξαπαντος τόν αιγάλη έκι.

— Άφοι είναι έτοις δέν σάς κρατώ πεισά, είπε δ ο Λουκιανός και τό έδωσε τό χέρι.

— Ο άγνωστος κοντοστάθηκε μερικές στιγμές, κυττάζονται με παράξενη έπιπονή τό πλατύ και γεμάτη χέρι πον είχε προτείνει νό νέος. Φάγηκε σάν νά διατάζη, άλλα σπό τέλος πήρε τό χέρι έκεινο, τό έσφιξε ζωηρά και είπε με διαχυτότητα.

— Ξάρχα πολλή γιά τή συντροφιά σας! Καλή άνταμιστι, κώρη.

— Καλή άνταμιστι, ψιθύρισε με φωνή άποκριθηκε ο νέος.

— Όταν τό μεσημέρι τής έπομπης δ Λουκιανός αντούσε την έπιμεριδό του και κύταξε τή σειλίδη τόν διάδημον, έννοιος μά άνταρχηλά νά διατρέχει τό κορμί του. Είχε διαβάσει τήν άκολουθη είδηση:

— ΜΙΑ ΘΑΝΑΤΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΣΤΟ ΝΤΡΑΓΚΙΝΙΑΝ... Ντραγκινιάν 10 Όκτωβρον... «Ο Λουκιανός έπιεσε την έπιμεριδό του και κύταξε τή σειλίδη τόν διάδημον, έννοιος μά άνταρχηλά νά διατρέχει τό κορμί του. Είχε διαβάσει τήν άκολουθη είδηση:

— Σαρτιέ, δ δολοφόνος τόν παγκοτάσθηκες τή έκτελεσών.

Τά μάτια του Λουκιανού ψωλωδώθηκαν και τό μέτωπο του άρχισε νά κάιν, σάν άπο έσπειρη κινέτο.

— Αντί θα έπια... ψιθύρισε, αυτό θα πή πον ή άνθρωπος έκεινος... δ άγνωστος ταξιδεύτρης πον περιέμεναν δρεπάντος στό Ντραγκινιάν και πον έπειτα νά βρίσκεται έκει τήν αιγάλη.. ήταν ο δήμιος και πήγαινε γιά τή θανατική έκτελεση τού Σαρτιέ.

Κοντοστάθηκε μιά στιγμή κι' έπειτα ψιθύρισε πάλι:

— Και δ άνθρωπος, αυτός μού είπε καλή άνταμιστι... Βέβαια, κύταξε περιεργά τά χέρια μον... Κατάλαβε πώς είνε χέρια δολοφόνου και γι' αυτό μού είπε «καλή άνταμιστι». Ήταν βέβαιος πώς δά πέσω κάποτε στά χέρια του. Παναγία μον βόθια!

— Αρχισε νά τρέμη δόλληρος. Μπρός απ' τά μάτια του περνούσε ή φρική διπασία

TOY ALBERT JEAN

«ΚΑΛΗΝ ΑΝΤΑΜΩΣΙ!...»

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΑΤΘΙΔΩΝ

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

A. M.

Μιά προφαντή έμφανσις φεγγενή, δροσερή, ώμορφη, λουλουδένια. "Η ολίγιστες ακομη έμφανσίες της σε έκλεκτες δεξιώσεις έσπειρυμαθήσαν και λόγη συμπληρυτικότης και μιας παιδιάστικης έντελως ἀφελέτης - προνύμιο πού δεν είναι σύνηθες για την ἐποχή που ζόμπει - ή άνωνέφων νεαρωτάτε δεσπονίνις κατέχει και το ταλέντο νά συνγράψῃ. Δυν-τια δ. ηγήματά της δημοσιεύθηκαν σε βραβδυνή ἐφημερίδα, φανερώνυμη μια δημιουργική πνοή και παρατήρησα βαθιά.

H MONTAIN

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Δεξιώσεις, γείνατα, προγεύματα, τσάρια, μαστίχες, μπρίτς, έσπεριδες, προσκλήσεις διασταυρούνεται, ή μία κοινική συναθροίσις διαδέσθεται την ἄλλην.

- Την παρέλθονταν Παρασκευήν ἔσπερις παρά τῷ κ. και τῇ κ. Άλ. Διονύδη.

- "Η οικοδέσποινα της φέρεται τουαλέτα χρυσή και ήτο λίαν συμποτής πρός δύον τοὺς κελλήμενούς της.

- Αἴθουσαν ωραίωτασταί ἀνθρώποιστα φιλοξενοῦν ἔκλεκτο ἀθηναϊκό κόροι.

- "Ἐκ τοῦ διτλωματικοῦ Σώματος παρίστανται κ. και κ. Κλεμάν Σιμόν, κ. και κ. Ρέννερ, κ. και κ. Σκίννερ, κ. ντε Περσούμ, κ. και κ. "Ἐλ. Βενιζέλον, κ. και τονάλετά περὶ δόζες, κ. και κ. Α. Μιχαλακοπούλου, τουαλέτα κορυή ἀπὸ δαντέλλα μπλέ, κ. και κ. και δις Μαρή, πολὺ χαριτωμένες μὲ κόκκινα, κ. και κ. Μανέτα, κ. και κ. Λορέστη, κ. και κ. Λιμενόπατον, κ. και κ. Π. Χέλμη, λίαν διακομητική έμφανσις μὲ κόκκινα, κ. και κ. Πηγλιάδη, κ. και κ. "Άλ. Χωρέμη, κ. και κ. Κυριακού, ἐμφύγον ἀνάλυτον μὲ ἀπόρο κρεπαστή φόρεα, κ. και κ. Κυριακή, ώραιά έμφανισις μὲ δύο δαντέλλα.

- "Ἡ κατὰ Πεύκην ἀπόρευτα δεξιώσεις παρά τῷ πρεσβειντὶ τῆς Αμερικῆς και τῇ κ. Σκίννερ, ἔκπλακτος ενδύσαστη λόγῳ τῆς ἀρχας συμπληρυτικότης τῶν οικοδεσποτῶν, οἵτινες κατέχουσι πράγματι τὸ μιστικὸ τῆς ξεκουφατικῆς φιλοξενίας.

- Παρίστανται κ. "Ελ. Βενιζέλον μὲ πολύτιμο ἔπανωφόρι γούνινο, κ. και κ. "Ηλ. "Ηλιάσκουν - κομψὴ κοφιοστασιά - μὲ τουαλέτα βαθυκυανού, κ. Θ. Φωτιάδη μὲ ἔπανωφόρι μαρδο γαρνισιμού μὲ ἀστραγάλη γκινι, κ. και κ. Ι. Πολίτη μὲ κόκκινα, κ. και δις Μακά, σύνολο κοφιότα γκρένα, κ. και κ. Π. Χέλμη, κ. και κ. "Άλεξανδρη, κ. και κ. Βενερίκη.

- "Ἐνας χορός μὲ πολὺν ἀντρόπινον τὴν παρέλθονταν Πέμπτην ἥτο εἰς τὸ νινεύνιαν τῆς Μ. Βρετανίας.

- Δάκοσμος ἀνθέτιος στάς αὐθίνας, πολὺ ἐλκυστική τίξ-μπλάντ.

- "Ολα τὰ τραπέζια είχαν καταληφθεῖ ἀπὸ τίς πλέον διακομητικές κομικές κινήσεις.

- "Ἄπο ἔπουντιν τουαλετῶν ἡ χωματιστὴ τουαλέττες και πρὸ πανού, δόζες κιτρινού, μπλέ, γνάτιτσην κάτι κόκκινα ἔντονα φρέσατη προσδέδονταν ἕναν τόνο ζωήρο καὶ εὐχάριστο.

- Παρενέρθησαν προσενεγκὲς "Ολλανδίας και κ. Περσούμ, κ. και κ. Καφαντάρη, κ. και κ. Βούλτσον, κ. και κ. Ψιακή, κ. και κ. Γεωργιάδη, κ. και κ. Στεφάνου, κ. και κ. "Αφεντούλη, κ. και κ. Καμπανάν.

- "Ελεγκάντικες έμφανισις κ. Σ. Κυριακοῦ μὲ

τῆς λαμπτήσου μὲ τὸ τριγωνικὸ μεγάλο λεπίδι της.

- "Α! "Ορι! "Ορι! "Δεν πρέπει... δὲν πρέπει... "Α-τὶ καταραμένην ίδια ἡγαν αὐτήν... Παρά λίγον... "Ορι, όχι. Καλύτερα νά τύγω πλό δῶ, μακανόν απὸ τὸν πειρασμό.

- "Ετρεξες στὸ δωμάτιο του· μάζεψε τὰ πράγματά του καὶ ἔπειτα ἀπὸ τρεις ὥρες ἔφευγε για τὸ Παρίσιο, νά ζητηση δουλειά ἔκει, χωρὶς κάνω νά τολμήση νά περάση ἀπὸ τὸ σπίτι τῆς νονάς του για νά την ἀποκαρετήσῃ.

Την ίδια ώρα, σ' ἓννα καφενείο τοῦ Ντραγκινιάν, ὁ κύριος Γκασσόν σύν μεγαλέπιτορος δημιτριάδων, ἔλεγε στοὺς φίλους του.

- "Εκεί, ποτὲ λέτε, στὸ καφενεῖο τοῦ σταθμοῦ, καθὼς περιένεται τὸ ἀ·λ· τραϊν ιοθετεῖ καὶ κάθησε κοντά μονέαν νέος δὲ δόπιος ἔπιγεντος στὴν συνεργασία μου μὲ κάθησε τρόπο. Φαινόταν πολὺ ταραγμένος. "Ασφαλῶς ηθελε νά μὲ ληστεύσῃ...

ALBERT-JEAN

ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ ΟΛΟΙ ΤΗΝ

"ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΝ,,

ΠΟΥ ΚΥΚΑΦΟΡΕΙ ΑΥΡΙΟΝ ΜΕ ΕΚΑΕΤΗΝ ΥΑΝΗ ΚΑΙ ΒΑΥΜΑΣΙΑΣ ΕΙΚΟΝΑΣ

"Ἐκτός τῆς ἀλλής ἔκλεκτῆς ὅλης της, και τὸ νέον μας ἀγάνωσμα : ΤΑ ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΑ — ΟΙ ΒΡΥΚΟΛΑΚΕΣ — ΟΙ ΔΑΙΜΟΝΕΣ—ΟΙ ΜΑΓΟΙ δά μέσους τῶν αἰλῶν, τοῦ Δομινικανοῦ Ματού, ΝΤΕ ΖΙΡΑΛΤΟ έξορκιστοῦ τῆς Ιερᾶς Ἐξετάσεως, αἰλ. αἰλ.

ΜΠΟΥΚΕΤΟ

ΕΒΑΘΜΑΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΑΓΓΕΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΟΜΑΔΟΣ ΛΟΓΙΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΛΕΚΑ 7

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ "ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ.."

"Εστιτρικοῦ δι' έντο... Δρχ. 130!! Εξτιτρικοῦ Διρ. "Αγγλίας Μία Αι έπιστολαι και τὰ δρηματικά θμάσσωτα δοντ' μὲ δικαιούμενα ποὺς τὸν "Ιδιοκτήτην τοῦ "Μακρινίτου κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ

Τὰ κροτηγόνων ταύχη τιμάνται δρας. "

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΟΠΟΣ ΤΟΥ "ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ,, ΕΙΝΑΙ ΑΜΕΡΙΚΗ

Mr D. Stroumbos 261 w. 85th Str New-York City U.S.A

μαρδο τοινόν φόρεμα, δις Σ. Καμπάνη μὲ σατὲν ιβονά, δις Μαλαμίδη μὲ λευκή, κ. Γ. Νικολαΐδη μὲ δάσηρη ώραιοτάτη τουαλέτα.

- Εἰς τὸ "Πτι-Παλαι" ἡ δεξιωτική τοῦ πουαργούν πόρος τημῆν τοῦ κ. και τῆς κ. Γράντι.

- "Η κ. Γράντι κρημφοτάτη μὲ πράσινη τουαλέτα.

- Παρενέρθησαν κ. και κ. Βενιζέλον μὲ πράσινη περὲλη τουαλέτα, υποψήγος τῶν οίλονομοκάνων και κ. Μαρή, μὲ μαύρη τουαλέτα, υποψήγος τῶν ναυτικῶν και κ. Αργυροπούλου μὲ μωβ ταφτά στολ. Ήπονγός "Εθν. Οικονομίας και κ. Βουζλή μωβ μὲ ραϊόν, υποψήγος Γεωργίας και κ. Καναβούν μὲ γραζί, κ. και κ. Παπαδάτου, μαύρο βελούδο, κ. και κ. Μανέτα μὲ φούστη σατέν.

- Στρατηγὸς και δις Μπρατζή μὲ φραζί.

- Δίδεις Καραπάνου μὲ ἀστρη κρέπ τουαλέτα, "Αργυροπούλου μὲ φράζη, Βουζλή μωβ δόζες, Μαρή μὲ μουσελίνη, μπλέ-έμερών,

- "Ἐκ τοῦ Διπλωματικοῦ Σώματος κ. και κ. Κλεμάν Σιμόν μὲ μαύρη δαντέλλα, κ. και κ. Σκίννερ, κ. και κ. Τζεβάτ μπέτη μὲ φούστη.

- Εἰς τὸ «Πεντελικόν» παρετέθη τέιον υπὸ τοῦ ιπνογούν τῶν "Εξωτερικῶν και τῆς δίδος Καραπάνου ήτις ἐφερε κόκκινο κομψό ούνολο.

- Παρενέρθησαν κ. "Ελ. Βενιζέλον, κ. και κ. Γράντι καφέ σύνολον, κ. και κ. και δις "Αρδόττα, κ. και κ. Πολίτου, κ. και κ. Φαργάκου Διάδη Μπρατζή, Φραντζή, Μ. Μαρής κ. ἄ.

- "Εκτάκτως ωραία σέπερις τῆς Ιταλικῆς Πρεσβείας πρὸς τιμὴν τοῦ κ. και τῆς κ. Γράντι.

- "Η κ. Αρδόττα μαυρίσιας έμφανισις μὲ μουσελίνη κόκκινη τῆς ποτιστῆς. "Η δίδ. Αρδόττα σάν μηνυχο λουλούδη μὲ μπλέ σικλέθη τουαλέτα.

- Παρενέρθησαν τὸ Διπλωματικὸ Σώμα. "Η κ. Ρέννερ πολὺ μωμοφρ μὲ μαύρη τουαλέτα. "Η κ. Τζεβάτ μπέτη - στριτομότισα φυσιογνωμία.

- Αἱ πλέον ἀρεσταὶ έμφανισις ήσαν ή κ. Θ. Φωτιάδη μὲ φούστη κεντημένη ἀστερ., ή κ. Δ. Λοβέρδου, μὲ τουαλέτα πολὺ σικ και μοδένων μαήρων στὴν κεντημένη ἀστερ., ή δις Σταίκου μὲ λευκά, ή Καϊτον μὲ μπλέ, κ. Κ. Βιντζέλου μὲ ἀστρη δαντέλλα μοντέλλο "Σανέλλα", κ. κ. "Ηλιάσκου μὲ φούστη σατέν, κ. Κορράτζο μὲ μαύρη ταφτά, κ. και τ. Πάσσ με σιωπὴν τουαλέτα.

- "Η βραδεῖα πέρασα μὲ ζωηρότητα παρ' δό οὐ ποὺ δὲν έχόρευσαν. Στὶς ουραγατικὲς αἰδηνούς γκρόντα ἀπὸ διακοσμητικῆς κυριεις και δεσποτινῶν συζητήσεων Συνομίλεις, «σότο-βότος», πολλὰ τραπέζια μπωτές περιτριγγυρισμένα ἀπὸ τὶς φανατικές θιασωτίδες.

- Τὴν παρελθόνταν Πέμπτην ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τῆς δίδος Μπέπτης "Άλ. Πιρογή μειά τοῦ Μ. Μιχαλητούσιουν.

- "Η ωραίωτας θίλλα θαυμάσια διακομημένη παροντιάς θέαμα κηνηματογραφικό.

- "Υπὸ τοῦ ήγους τοῦ "Γαμήλιου Εμβατηρίου" έμφανισθή η νεαρωτάτη και ώριμη πάνεται νύφη φέρουσα ἔνα δινειδόδες φόρεμα ἀπὸ κρέπ σατέν σε "κού" ποὺς ἐπόδιδε προέλευση μεγάλου ρατσικοῦ "Οίκου".

- Δύο κοριτσάκια μὲ ώραιότατα τριματαφυλλένα φορέματα ἀπὸ κρέπ-σατέν δύο στιλ, κρατούσαν τὸ φόρεμα τῆς νύφης.

- "Επακολούθησαν χρόδες, μέχρι πωστίνων ωρῶν. Τὸ κυλικεῖον ἀνεβάλλητον σὲ φινέτες.

- Μεταξὺ τῶν κελημητῶν κ. Μ. Πιρογή μὲ φόρεμα κομψό ἀπὸ μαύρη δαντέλλα, κ. και κ. Κ. Ζαβτισάνευ, κ. και κ. Κογεβίνα, κ. και κ. Φωκᾶ, κ. και κ. Λυμπεράκη, κ. και κ. Μοντούση, κ. και κ. Ζανόν, κ. και κ. Ιωαννίδη, κ. και κ. Κρίνου, κ. και κ. Σαΐτα, κ. και κ. Κριτικού, κ. και κ. Πετρίτση, κ. και κ. Σακελλαρίδη, κ. και κ. Καμάρα, κ. "Ελ. Μαθιωτούλου, κ. και κ. Μεταξᾶ.

H MONTAIN

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

"Η εικόνων τοῦ σημερινοῦ έξωφύλλου μας, ἔργον τοῦ γραστού Γερμανού, ζωφόν του Χροντζήνον, πρωτισταὶ τὴ συζητήσεων μεταξύ τοῦ καλλιτέχνου.